

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2017/1190 z dnia 12 czerwca 2017 r. dotycząca stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Komitecie Unia Europejska/Szwajcaria ds. GNSS utworzonym na mocy Umowy o współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w zakresie europejskich programów nawigacji satelitarnej w sprawie przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego 1
- ★ Decyzja Rady (UE) 2017/1191 z dnia 16 czerwca 2017 r. uchylająca decyzję 2014/56/UE w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Chorwacji 8
- ★ Decyzja Rady (UE) 2017/1192 z dnia 26 czerwca 2017 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Komitetu ds. Opracowywania Norm w Żegludze Śródlądowej (CESNI) i na sesji plenarnej Centralnej Komisji Żeglugi na Renie (CKŻR), w odniesieniu do przyjęcia norm dotyczących wymogów technicznych dla statków żeglugi śródlądowej 10
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/1193 z dnia 4 lipca 2017 r. zmieniająca wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające Misję Unii Europejskiej ds. Szkolenia i Kontroli na przejściu granicznym w Rafah (EU BAM Rafah) 12
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/1194 z dnia 4 lipca 2017 r. zmieniająca decyzję 2013/354/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS) 13
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/1195 z dnia 4 lipca 2017 r. zmieniająca decyzję 2014/129/WPZiB dotyczącą propagowania europejskiej sieci niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją, wspierających realizację strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia 14
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/1196 z dnia 3 lipca 2017 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 4432) ⁽¹⁾ 16

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/1197 z dnia 3 lipca 2017 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2012/340/UE w sprawie organizacji tymczasowego doświadczenia na mocy dyrektyw Rady 66/401/EWG, 66/402/EWG, 2002/54/WE, 2002/55/WE i 2002/57/WE w odniesieniu do inspekcji polowej pod nadzorem urzędowym dla elitarnego materiału siewnego i materiału siewnego wyhodowanego z pokoleń wcześniejszych niż elitarny materiał siewny (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 4442)⁽¹⁾ 30
  - ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2017/1198 z dnia 27 czerwca 2017 r. w sprawie przekazywania przez właściwe organy krajowe Europejskiemu Bankowi Centralnemu planów finansowania instytucji kredytowych (EBC/2017/21) 32
-

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1986 z dnia 11 listopada 2015 r. ustanawiającego standardowe formularze do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych i uchylającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 842/2011 (Dz.U. L 296 z 12.11.2015) 36

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2017/1190

z dnia 12 czerwca 2017 r.

dotycząca stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Komitecie Unia Europejska/Szwajcaria ds. GNSS utworzonym na mocy Umowy o współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w zakresie europejskich programów nawigacji satelitarnej w sprawie przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 172 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowę o współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w zakresie europejskich programów nawigacji satelitarnej⁽¹⁾ (zwaną dalej „Umową”) stosuje się tymczasowo od dnia 1 stycznia 2014 r. w odniesieniu do elementów wchodzących w zakres kompetencji Unii Europejskiej.
- (2) W art. 20 Umowy ustanowiono Komitet Unia Europejska/Szwajcaria ds. GNSS (zwany dalej „Wspólnym Komitetem”), który powinien przyjąć swój regulamin wewnętrzny.
- (3) Należy zatem określić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w odniesieniu do przyjęcia regulaminu wewnętrznego przez Wspólny Komitet,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu Unia Europejska/Szwajcaria ds. GNSS (zwanego dalej „Wspólnym Komitetem”) utworzonego na mocy Umowy o współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w zakresie europejskich programów nawigacji satelitarnej w odniesieniu do przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu dołączonym do niniejszej decyzji.

2. Przedstawiciele Unii we Wspólnym Komitecie mogą, bez konieczności przyjmowania przez Radę kolejnej decyzji, uzgodnić niewielkie zmiany w projekcie decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2014, s. 3.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 12 czerwca 2017 r.

W imieniu Rady
C. CAMILLERI
Przewodniczący

PROJEKT

DECYZJA KOMITETU UNIA EUROPEJSKA/SZWAJCARIA DS. GNSS NR 1/2017**z dnia ...****w sprawie przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego**

KOMITET UNIA EUROPEJSKA/SZWAJCARIA DS. GNSS,

uwzględniając Umowę o współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w zakresie europejskich programów nawigacji satelitarnej, w szczególności jej art. 20,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa o współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w zakresie europejskich programów nawigacji satelitarnej ⁽¹⁾ (zwana dalej „Umową”) jest tymczasowo stosowana między Konfederacją Szwajcarską („Szwajcarią”) a Unią od dnia 1 stycznia 2014 r. w odniesieniu do elementów wchodzących w zakres kompetencji Unii.
- (2) Zgodnie z art. 20 ust. 2 Umowy Komitet Unia Europejska/Szwajcaria ds. GNSS (zwany dalej „wspólnym komitetem”) jest zobowiązany przyjąć swój regulamin wewnętrzny.
- (3) Zgodnie z art. 20 ust. 4 Umowy wspólny komitet może podjąć decyzję o utworzeniu grup roboczych lub grup ekspertów w celu uzyskania wsparcia w wykonywaniu swoich zadań.
- (4) Zgodnie z art. 27 ust. 2 Umowy przedstawiciele Szwajcarii i Unii tworzą wspólny komitet podczas tymczasowego stosowania Umowy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ::

Artykuł

Niniejszym przyjmuje się regulamin wewnętrzny wspólnego komitetu zawarty w załączniku do niniejszej decyzji.

Sporządzono w języku angielskim w Brukseli i Bernie, odpowiednio, dnia ... oraz dnia ...

W imieniu wspólnego komitetu
Przewodniczący
Sekretarz ze strony Unii Europejskiej
Sekretarz ze strony Szwajcarii

⁽¹⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2014, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

REGULAMIN WEWNĘTRZNY KOMITETU UNIA EUROPEJSKA/SZWAJCARIA DS. GNSS (WSPÓLNY KOMITET)*Artykuł 1***Skład wspólnego komitetu**

1. Wspólny komitet składa się z przedstawicieli Komisji Europejskiej (zwanej dalej „Komisją”) i rządów państw członkowskich Unii Europejskiej, z jednej strony, oraz z przedstawicieli Federalnego Rządu Konfederacji Szwajcarskiej (zwanej dalej „Szwajcarią”) z drugiej. Obie Strony określa się dalej indywidualnie „Stroną”, a wspólnie „Stronami”.
2. Przedstawicielom Stron mogą towarzyszyć inni urzędnicy działający w imieniu Stron.
3. Podczas tymczasowego stosowania Umowy wspólny komitet składa się z przedstawicieli Szwajcarii, z jednej strony i z przedstawicieli Unii Europejskiej, z drugiej.

*Artykuł 2***Przewodnictwo**

1. Strony przewodniczą wspólnemu komitetowi naprzemiennie przez okres 12 miesięcy.
W roku kalendarzowym wejścia w życie umowy przewodnictwo sprawowane jest przez Szwajcarię.
2. Strona, która przewodniczy, wyznacza przewodniczącego wspólnego komitetu oraz jego zastępcę.
3. Przewodniczący kieruje pracami wspólnego komitetu.
4. Postanowienia niniejszego artykułu dotyczące przewodnictwa stosuje się odpowiednio podczas tymczasowego stosowania umowy.

*Artykuł 3***Obserwatorzy**

Wspólny komitet może za zgodą Stron podjąć decyzję o zaproszeniu ekspertów lub przedstawicieli innych organów do udziału w posiedzeniach wspólnego komitetu w charakterze obserwatorów w celu przedstawienia informacji dotyczących określonych tematów. Wspólny komitet uzgadnia warunki udziału takich obserwatorów w posiedzeniach.

*Artykuł 4***Sekretariat**

1. Urzędnik Komisji Europejskiej oraz urzędnik Rządu Szwajcarii działają wspólnie w charakterze sekretarzy wspólnego komitetu.
2. Sekretariat wspólnego komitetu jest odpowiedzialny za komunikację między Stronami, w tym przekazywanie dokumentów.
3. Za funkcje sekretariatu odpowiada Strona, która sprawuje przewodnictwo.

Artykuł 5

Posiedzenia wspólnego komitetu

1. Wspólny komitet zbiera się w zależności od potrzeb, co do zasady raz w roku.

Przewodniczący zwołuje, po konsultacji ze Stronami, posiedzenie wspólnego komitetu w uzgodnionym czasie i miejscu. Jeśli Strony wyrażą na to zgodę, możliwe jest również wykorzystanie tele- lub wideokonferencji.

Przewodniczący zwołuje nadzwyczajne posiedzenie wspólnego komitetu na wniosek Unii Europejskiej lub Szwajcarii.

Posiedzenia wspólnego komitetu odbywają się w ciągu 15 dni kalendarzowych od daty złożenia wniosku zgodnie z art. 22 ust. 2 Umowy.

2. Posiedzenia wspólnego komitetu odbywają się w Brukseli lub w Szwajcarii, zależnie od tego, która Strona sprawuje przewodnictwo, chyba że Strony postanowią inaczej.
3. Przewodniczący wysyła do przedstawicieli Stron powiadomienie o zwołaniu posiedzenia wraz z projektem porządku obrad i dokumentami na posiedzenie co najmniej 21 dni roboczych przed datą posiedzenia. Dokumenty dotyczące posiedzeń zwołanych zgodnie z art. 22 ust. 2 Umowy są przesyłane co najmniej 7 dni kalendarzowych przed datą posiedzenia.
4. Przewodniczący może, w porozumieniu ze Stronami, skrócić terminy wskazane w ust. 3 w celu uwzględnienia wymogów szczególnej sprawy.
5. Co najmniej 7 dni kalendarzowych przed każdym posiedzeniem przewodniczący jest informowany o składzie delegacji każdej ze Stron.
6. Posiedzenia wspólnego komitetu nie są jawne, chyba że Strony postanowią inaczej.

Artykuł 6

Porządek obrad

1. Przewodniczący, wspomagany przez sekretarzy, sporządza wstępny porządek obrad każdego posiedzenia.
2. Każda ze Stron może wystąpić o włączenie dodatkowych punktów do porządku obrad. Taki wniosek musi być należycie uzasadniony i przesłany na piśmie przewodniczącemu najpóźniej 7 dni kalendarzowych przed datą posiedzenia.
3. Wspólny komitet zatwierdza porządek obrad na początku posiedzenia.

Artykuł 7

Grupy robocze wspólnego komitetu

1. Skład i zasady funkcjonowania grup roboczych lub grup ekspertów, tworzonych zgodnie z art. 20 ust. 4 Umowy, uzgadnia się na podstawie mandatu określonego przez wspólny komitet.
2. Grupy robocze lub grupy ekspertów stosują odpowiednio niniejszy regulamin wewnętrzny.

3. Grupy robocze lub grupy ekspertów podlegają wspólnemu komitetowi, któremu składają sprawozdanie po każdym ze swoich posiedzeń. Nie są one upoważnione do podejmowania decyzji, lecz mogą przedstawiać zalecenia skierowane do wspólnego komitetu.
4. Wspólny komitet może podjąć decyzję zgodnie z art. 8 niniejszego regulaminu wewnętrznego, o zmianie lub zakończeniu mandatu grup roboczych lub grup ekspertów.

Artykuł 8

Decyzje i zalecenia

1. Wspólny komitet podejmuje decyzje i sporządza zalecenia za obopólną zgodą Stron zgodnie z Umową. Są one zatytułowane „decyzja” lub „zalecenie”, po czym następuje kolejny numer, data przyjęcia i ich temat.
2. Decyzje i zalecenia wspólnego komitetu są podpisywane przez przewodniczącego oraz sekretarzy i są rozsyłane Stronom.
3. Każda ze Stron może podjąć decyzję o publikacji we własnym dzienniku urzędowym dowolnego zalecenia lub decyzji przyjętych przez wspólny komitet. Strony informują się wzajemnie o zamiarze opublikowania decyzji lub zalecenia.
4. Wspólny Komitet może przyjmować decyzje lub zalecenia w drodze procedury pisemnej, jeżeli Strony wyrażą na to zgodę. Procedura pisemna polega na wymianie not między obydwojema sekretarzami, działającymi w porozumieniu ze Stronami. W tym celu tekst wniosku zostaje rozesłany na podstawie art. 5 niniejszego regulaminu wewnętrznego, a termin zgłaszania ewentualnych zastrzeżeń lub poprawek wynosi co najmniej 21 dni kalendarzowych. Przewodniczący może w porozumieniu ze Stronami skrócić ten termin w celu uwzględnienia szczególnych okoliczności. Po uzgodnieniu tekstu decyzja lub zalecenie podpisywane są przez przewodniczącego i sekretarzy.
5. Decyzje wspólnego komitetu zmieniające załącznik I do Umowy przyjmowane są w autentycznych wersjach językowych Umowy.

Artykuł 9

Protokół

1. Sekretariat sporządza projekt protokołu z każdego posiedzenia. Projekt zawiera informacje o przyjętych decyzjach i zaleceniach. Projekt protokołu zostaje przedłożony wspólnemu komitetowi do przyjęcia. Po przyjęciu przez wspólny komitet protokół jest podpisywany przez przewodniczącego i sekretarzy.
2. Projekt protokołu sporządzany jest w terminie 21 dni kalendarzowych od daty posiedzenia i przedkładany wspólnemu komitetowi do zatwierdzenia w drodze procedury pisemnej albo na jego kolejnym posiedzeniu.

Artykuł 10

Poufność

W przypadku przedstawienia wspólnemu komitetowi przez Stronę informacji określonych jako poufne, są one traktowane jako poufne przez drugą Stronę.

*Artykuł 11***Wydatki**

1. Każda Strona pokrywa własne koszty powstałe w związku ze swoim udziałem w posiedzeniach wspólnego komitetu i jego grup roboczych lub grup ekspertów.
2. Wspólny komitet uzgadnia podział kosztów związanych z delegacjami ekspertów.
3. Koszty związane z organizacją posiedzeń oraz powielaniem dokumentów ponosi Strona, która organizuje posiedzenie.

*Artykuł 12***Korespondencja**

Korespondencja przychodząca do przewodniczącego wspólnego komitetu lub od niego pochodząca jest wysyłana do sekretariatu wspólnego komitetu.

*Artykuł 13***Zmiany regulaminu wewnętrznego**

Niniejszy regulamin wewnętrzny może być zmieniany decyzją wspólnego komitetu zgodnie z art. 8.

DECYZJA RADY (UE) 2017/1191**z dnia 16 czerwca 2017 r.****uchylająca decyzję 2014/56/UE w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Chorwacji**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 12,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 28 stycznia 2014 r., na podstawie zalecenia Komisji, Rada stwierdziła w decyzji 2014/56/UE ⁽¹⁾ podjętej zgodnie z art. 126 ust. 6 Traktatu istnienie nadmiernego deficytu w Chorwacji. Rada odnotowała, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych planowany na 2014 r. miał wynieść 5,5 % PKB, a więc powyżej wynoszącej 3 % PKB wartości referencyjnej ustanowionej w Traktacie. Dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych miał wynieść w 2014 r. 62 % PKB, czyli powyżej określonej w Traktacie wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB.
- (2) W dniu 28 stycznia 2014 r., zgodnie z art. 126 ust. 7 Traktatu oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97 ⁽²⁾, Rada, na podstawie zalecenia Komisji, skierowała do Chorwacji zalecenie, wzywając do zlikwidowania nadmiernego deficytu najpóźniej do końca 2016 r.
- (3) W dniu 2 lipca 2014 r. Komisja stwierdziła, że Chorwacja podjęła skuteczne działania zgodnie z zaleceniem Rady z dnia 28 stycznia 2014 r. wydanym na podstawie art. 126 ust. 7 Traktatu.
- (4) Zgodnie z art. 4 Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu, załączonego do Traktatów, Komisja dostarcza dane statystyczne na potrzeby zastosowania tej procedury. W ramach stosowania tego protokołu państwa członkowskie muszą przedłożyć dane statystyczne na temat deficytu i długu sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz inne związane z tym zmienne dwa razy w roku, mianowicie do dnia 1 kwietnia oraz do dnia 1 października, zgodnie z art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2009 ⁽³⁾.
- (5) Rada podejmuje decyzję o uchyleniu decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na podstawie przedłożonych danych statystycznych. Ponadto decyzja w sprawie istnienia nadmiernego deficytu powinna zostać uchylona tylko wówczas, gdy prognozy Komisji wskazują, że deficyt nie przekroczy w okresie objętym prognozą określoną w Traktacie wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB, a wskaźnik zadłużenia spełnia wymogi przyszłościowego elementu wartości odniesienia dotyczącej redukcji długu ⁽⁴⁾.
- (6) Na podstawie danych przedstawionych przez Komisję (Eurostat) zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 479/2009, których podstawę stanowią dane przedłożone przez Chorwację w zgłoszeniu z kwietnia 2016 r., Program Konwergencji na lata 2017–2020. oraz prognoza Komisji z wiosny 2017 r., uzasadnione jest wyciągnięcie następujących wniosków:
  - w 2016 r. deficyt publiczny obniżył się do 0,8 % PKB z 3,4 % PKB w 2015 r. Poprawa ta była głównie spowodowana: (i) wzrostem dochodów na skutek silnego wzrostu PKB oraz (ii) ograniczeniem wydatków. W związku z tym deficyt został zredukowany poniżej określonej w Traktacie wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB w terminie wyznaczonym przez Radę,
  - w przedłożonym przez rząd Chorwacji w dniu 27 kwietnia 2017 r. Programie Konwergencji na lata 2017–2020 przewiduje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wzrośnie do poziomu 1,3 % PKB w 2017 r., a w 2018 r. spadnie ponownie do 0,8 % PKB. W prognozie Komisji z wiosny 2017 r. przewiduje się, że w 2017 r. deficyt wyniesie 1,1 % PKB, a w 2018 r. – 0,9 % PKB. Oczekuje się zatem, że w okresie objętym prognozą deficyt utrzyma się na poziomie niższym od określonej w Traktacie wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB,

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/56/UE z dnia 28 stycznia 2014 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Chorwacji (Dz.U. L 36 z 6.2.2014, s. 13).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 479/2009 z dnia 25 maja 2009 r. o stosowaniu Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Zgodnie z dokumentem pt. „Szczegółowe zasady wdrażania paktu stabilności i wzrostu oraz wytyczne dotyczące formy i treści programów stabilności i konwergencji” dostępnym na stronie: http://ec.europa.eu/economy_finance/economic_governance/sgp/pdf/coc/code_of_conduct_en.pdf.

- saldo strukturalne, tj. saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne i po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe, poprawiło się w latach 2014–2016 o 3,0 % PKB,
- relacja długu brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB osiągnęła w 2015 r. szczytowy poziom 86,7 %, a następnie opadła do 84,2 % w 2016 r. ze względu na wzrost PKB i wartość rezydualną zmiany długu zmniejszając zadłużenie. W prognozie Komisji z wiosny 2017 r. przewiduje się, że wskaźnik zadłużenia obniży się jeszcze do 79,4 % w 2018 r. na skutek silnego wzrostu nominalnego PKB. Na tej podstawie wskaźnik zadłużenia w 2016 r. spełnia wymogi przyszłościowego elementu wartości odniesienia dotyczącej redukcji długu.
- (7) Zgodnie z art. 126 ust. 12 Traktatu decyzję Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu uchyla się, w miarę jak nadmierny deficyt w danym państwie członkowskim zostanie, w ocenie Rady, skorygowany.
- (8) W ocenie Rady nadmierny deficyt w Chorwacji został skorygowany, a zatem należy uchylić decyzję 2014/56/UE.
- (9) Począwszy od 2017 r., czyli roku następującego po roku, w którym nastąpiła korekta nadmiernego deficytu, Chorwacja podlega części zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu. Po osiągnięciu średniookresowego celu budżetowego już w 2016 r. Chorwacja powinna zapobiegać odstąpieniu od tego celu i spełniać kryterium długu zgodnie z art. 2 pkt 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1467/97,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z całościowej oceny wynika, że nadmierny deficyt w Chorwacji został skorygowany.

Artykuł 2

Niniejszym uchyla się decyzję 2014/56/UE.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Chorwacji.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 16 czerwca 2017 r.

W imieniu Rady

E. SCICLUNA

Przewodniczący

DECYZJA RADY (UE) 2017/1192**z dnia 26 czerwca 2017 r.**

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Komitetu ds. Opracowywania Norm w Żegludze Śródlądowej (CESNI) i na sesji plenarnej Centralnej Komisji Żeglugi na Renie (CKŻR), w odniesieniu do przyjęcia norm dotyczących wymogów technicznych dla statków żeglugi śródlądowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91 ust. 1, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Działania Unii w sektorze żeglugi śródlądowej powinny zmierzać do zapewnienia jednolitości w zakresie opracowywania wymogów technicznych dla statków żeglugi śródlądowej, które mają być stosowane w Unii.
- (2) Europejski Komitet ds. Opracowywania Norm w Żegludze Śródlądowej (CESNI) został ustanowiony w dniu 3 czerwca 2015 r. w ramach Centralnej Komisji Żeglugi na Renie (CKŻR) w celu opracowania norm technicznych dla śródlądowych dróg wodnych w różnych dziedzinach, w szczególności w odniesieniu do statków, technologii informacyjnej i załóg.
- (3) Dla efektywnego transportu na śródlądowych drogach wodnych ważne jest, aby wymogi techniczne dotyczące statków w różnych systemach prawnych w Europie były jak najbardziej zgodne i zharmonizowane. W szczególności państwa członkowskie, które są także członkami CKŻR, powinny być upoważnione do wspierania decyzji harmonizujących przepisy CKŻR z przepisami stosowanymi w Unii.
- (4) Przewiduje się, że na posiedzeniu w dniu 6 lipca 2017 r. CESNI przyjmie europejską normę ustanawiającą wymogi techniczne dla statków żeglugi śródlądowej (zwaną dalej „normą ES-TRIN”) 2017/1.
- (5) Norma ES-TRIN 2017/1 określa jednolite wymogi techniczne niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa statków żeglugi śródlądowej. Zawiera przepisy dotyczące: budowy statków żeglugi śródlądowej; ich wyposażenia i urządzeń; specjalne przepisy dotyczące poszczególnych kategorii statków, takich jak statki pasażerskie, zestawy pchane i kontenerowce; przepisy dotyczące wyposażenia automatycznych systemów identyfikacji statków; przepisy dotyczące identyfikacji statków; wzór zaświadczeń oraz rejestru; przepisy przejściowe; a także instrukcje dotyczące stosowania normy technicznej.
- (6) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1629 ⁽¹⁾ uchyli z skutkiem od dnia 7 października 2018 r. dyrektywę 2006/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾. Załącznik II do dyrektywy (UE) 2016/1629 zawiera bezpośrednio odesłanie do wymogów technicznych dotyczących jednostek jako wymogów określonych w normie ES-TRIN 2015/1. Komisja jest uprawniona do dostosowania tego odesłania do najnowszej wersji normy ES-TRIN oraz określenia daty rozpoczęcia jej stosowania.
- (7) W związku z tym norma ES-TRIN 2017/1 będzie mieć wpływ na dyrektywę (UE) 2016/1629.
- (8) Unia nie jest członkiem CKŻR ani CESNI. Dlatego niezbędne jest, aby Rada upoważniła państwa członkowskie do wyrażania w ramach tych podmiotów stanowiska Unii w odniesieniu do przyjęcia normy ES-TRIN 2017/1,

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1629 z dnia 14 września 2016 r. ustanawiająca wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej, zmieniająca dyrektywę 2009/100/WE i uchylająca dyrektywę 2006/87/WE (Dz.U. L 252 z 16.9.2016, s. 118).

⁽²⁾ Dyrektywa 2006/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiająca wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej i uchylająca dyrektywę Rady 82/714/EWG (Dz.U. L 389 z 30.12.2006, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Europejskiego Komitetu ds. Opracowywania Norm w Żegludze Śródlądowej w dniu 6 lipca 2017 r. polega na wyrażeniu zgody na przyjęcie europejskiej normy określającej wymogi techniczne dla statków żeglugi śródlądowej (zwanej dalej „normą ES-TRIN”) 2017/1 oraz normy uzupełniającej Test Standard Inland AIS 2017/1.
2. Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na posiedzeniu sesji plenarnej Centralnej Komisji Żeglugi na Renie (CKŻR), podczas której podejmowane będą decyzje dotyczące wymogów technicznych dla statków żeglugi śródlądowej, polega na poparciu wszystkich wniosków dostosowujących wymogi techniczne do wymogów normy ES-TRIN 2017/1, w tym w odniesieniu do wejścia w życie oraz przepisów przejściowych.

Artykuł 2

1. Stanowisko Unii określone w art. 1 ust. 1 jest wyrażane przez państwa członkowskie działające wspólnie w interesie Unii.
2. Stanowisko Unii określone w art. 1 ust. 2 jest wyrażane przez te państwa członkowskie, które są członkami CKŻR, działające wspólnie w interesie Unii.

Artykuł 3

Niewielkie zmiany techniczne stanowisk określonych w art. 1 mogą zostać uzgodnione bez kolejnej decyzji Rady.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 26 czerwca 2017 r.

W imieniu Rady
J. MIZZI
Przewodniczący

DECYZJA RADY (WPZiB) 2017/1193**z dnia 4 lipca 2017 r.****zmieniająca wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające Misję Unii Europejskiej ds. Szkolenia i Kontroli na przejściu granicznym w Rafah (EU BAM Rafah)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 grudnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ⁽¹⁾ ustanawiające Misję Unii Europejskiej ds. Szkolenia i Kontroli na przejściu granicznym w Rafah (EU BAM Rafah).
- (2) W dniu 7 lipca 2016 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2016/1107 ⁽²⁾ w sprawie zmiany wspólnego działania 2005/889/WPZiB i przedłużenia jego obowiązywania do dnia 30 czerwca 2017 r.
- (3) Zgodnie z ustaleniami przeglądu strategicznego EUBAM Rafah, misja powinna zostać przedłużona na okres kolejnych 12 miesięcy, do dnia 30 czerwca 2018 r.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić wspólne działanie 2005/889/WPZiB.
- (5) Misja EU BAM Rafah będzie prowadzona w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

We wspólnym działaniu 2005/889/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z EU BAM Rafah w okresie od dnia 1 lipca 2017 r. do dnia 30 czerwca 2018 r. wynosi 1 980 000 EUR”;

2) w art. 16 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejsza decyzja traci moc z dniem 30 czerwca 2018 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lipca 2017 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 lipca 2017 r.

W imieniu Rady

M. MAASIKAS

Przewodniczący

⁽¹⁾ Wspólne działanie Rady 2005/889/WPZiB z dnia 12 grudnia 2005 r. ustanawiające Misję Unii Europejskiej ds. Szkolenia i Kontroli na przejściu granicznym w Rafah (EU BAM Rafah) (Dz.U. L 327 z 14.12.2005, s. 28).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2016/1107 z dnia 7 lipca 2016 r. w sprawie zmiany wspólnego działania 2005/889/WPZiB ustanawiającego Misję Unii Europejskiej ds. Szkolenia i Kontroli na przejściu granicznym w Rafah (EU BAM Rafah) (Dz.U. L 183 z 8.7.2016, s. 64).

DECYZJA RADY (WPZiB) 2017/1194**z dnia 4 lipca 2017 r.****zmieniająca decyzję 2013/354/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 3 lipca 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/354/WPZiB ⁽¹⁾, zgodnie z którą misja EUPOL COPPS jest kontynuowana od dnia 1 lipca 2013 r.
- (2) W dniu 7 lipca 2016 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2016/1108 ⁽²⁾ zmieniającą decyzję 2013/354/WPZiB i przedłużającą jej obowiązywanie od dnia 1 lipca 2016 r. do dnia 30 czerwca 2017 r.
- (3) Zgodnie z ustaleniami okresowego przeglądu strategicznego EUPOL COPPS misja powinna zostać przedłużona na okres 12 miesięcy, do dnia 30 czerwca 2018 r.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2013/354/WPZiB.
- (5) Misja EUPOL COPPS będzie prowadzona w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2013/354/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z EUPOL COPPS w okresie od dnia 1 lipca 2017 r. do dnia 30 czerwca 2018 r. wynosi 12 372 000 EUR”;

- 2) art. 15 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Niniejsza decyzja traci moc z dniem 30 czerwca 2018 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lipca 2017 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 lipca 2017 r.

W imieniu Rady

M. MAASIKAS

Przewodniczący

(¹) Decyzja Rady 2013/354/WPZiB z dnia 3 lipca 2013 r. w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS) (Dz.U. L 185 z 4.7.2013, s. 12).

(²) Decyzja Rady (WPZiB) 2016/1108 z dnia 7 lipca 2016 r. zmieniająca decyzję 2013/354/WPZiB w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS) (Dz.U. L 183 z 8.7.2016, s. 65).

DECYZJA RADY (WPZiB) 2017/1195**z dnia 4 lipca 2017 r.****zmieniająca decyzję 2014/129/WPZiB dotyczącą propagowania europejskiej sieci niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją, wspierających realizację strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 10 marca 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/129/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) Decyzja 2014/129/WPZiB przewiduje 36-miesięczny okres na wykonanie działań w ramach projektów obejmujących szczególne działania, o których mowa w jej art. 1 ust. 3, od daty zawarcia umowy o finansowaniu, o której mowa w jej art. 3 ust. 3.
- (3) W dniu 3 kwietnia 2017 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2017/632 ⁽²⁾ przedłużającą stosowanie decyzji 2014/129/WPZiB do dnia 2 lipca 2017 r.
- (4) W dniu 19 czerwca 2017 r. organ wykonawczy (Konsorcjum UE ds. Nieproliferaacji) wystąpiło do Unii o wyrażenie zgody na dalsze przedłużenie okresu stosowania decyzji 2014/129/WPZiB do dnia 31 grudnia 2017 r., aby umożliwić organizację jednej dorocznej głównej konferencji na temat nieproliferaacji i rozbrojenia w 2017 r., a także dalsze utrzymanie i uaktualnianie platformy internetowej Konsorcjum UE ds. Nieproliferaacji po dniu 2 lipca 2017 r.
- (5) W związku z tym, aby umożliwić pełne wykonanie działań przewidzianych w decyzji 2014/129/WPZiB, należy ją zmienić i odpowiednio przedłużyć jej okres obowiązywania,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2014/129/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 ust. 3 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) zapewnienie środków umożliwiających zorganizowanie czterech dorocznych głównych konferencji z udziałem państw trzecich i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego; konferencje te poświęcone będą nieproliferaacji i rozbrojeniu, a ich celem będzie propagowanie na forum międzynarodowym strategii UE dotyczącej nierozprzestrzeniania BMR i strategii UE dotyczącej BSiL, jak również roli, jaką w tym zakresie mają odegrać instytucje Unii i ośrodki analityczne w Unii – co powinno przyczynić do zwiększenia widoczności polityk Unii w przedmiotowej dziedzinie oraz powinno pomóc w przygotowywaniu sprawozdań lub zaleceń dla przedstawicieli wysokiego przedstawiciela;”;

- 2) art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Finansowa kwota odniesienia na realizację projektów obejmujących działania, o których mowa w art. 1 ust. 3, wynosi 4 034 254,15 EUR.”;

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/129/WPZiB z dnia 10 marca 2014 r. dotycząca propagowania europejskiej sieci niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją, wspierających realizację strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (Dz.U. L 71 z 12.3.2014, s. 3).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/632 z dnia 3 kwietnia 2017 r. zmieniająca decyzję 2014/129/WPZiB dotyczącą propagowania europejskiej sieci niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją, wspierających realizację strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (Dz.U. L 90 z 4.4.2017, s. 10).

3) art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 3 lipca 2017 r. Traci ona moc z dniem 31 grudnia 2017 r.”;

4) w załączniku pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Okres obowiązywania

Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2017 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 lipca 2017 r.

W imieniu Rady
M. MAASIKAS
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/1196

z dnia 3 lipca 2017 r.

zmieniająca decyzję wykonawczą 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich

(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 4432)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽³⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją wykonawczą Komisji 2014/709/UE ⁽⁴⁾ ustanowiono środki kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich. Środki te obejmują zakazy wysyłania – z niektórych obszarów państw członkowskich, których to dotyczy – żywych świń, wieprzowiny, surowych wieprzowych wyrobów mięsnych, wieprzowych produktów mięsnych oraz wszelkich innych produktów składających się z wieprzowiny lub ją zawierających.
- (2) W art. 6 dyrektywy Rady 2002/60/WE ⁽⁵⁾ uznaje się istnienie gospodarstw składających się z odrębnych jednostek produkcyjnych i pozwala na stosowanie odstępstw dotyczących różnych poziomów zagrożenia według uznania właściwego organu. Powinno to znaleźć odzwierciedlenie w odstępstwach przewidzianych w art. 3 decyzji wykonawczej 2014/709/UE.
- (3) Przemieszczanie żywych świń przeznaczonych do natychmiastowego uboju stwarza mniejsze ryzyko niż inne rodzaje przemieszczania żywych świń, pod warunkiem że stosuje się środki zmniejszające ryzyko. Przeprowadzanie uboju świń pochodzących z obszarów wymienionych w części III załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE jedynie na koniec dnia uboju, w którym nie prowadzi się już następnie uboju żadnych innych świń, można zaliczyć do środków zmniejszających ryzyko. Powinno to znaleźć odzwierciedlenie w odstępstwach od zakazu wysyłania przesyłek żywych świń przeznaczonych do natychmiastowego uboju, przewidzianych w art. 4 tej decyzji wykonawczej.
- (4) Art. 3 dyrektywy 2002/99/WE stanowi, że produkty pochodzenia zwierzęcego należy pozyskiwać od zwierząt, które nie pochodzą z gospodarstwa, zakładu, terytorium lub części terytorium podlegających ograniczeniom w zakresie zdrowia zwierząt na mocy przepisów określonych w załączniku I do tej dyrektywy, w tym środkom zwalczania afrykańskiego pomoru świń ustanowionym w dyrektywie 2002/60/WE. W związku z powyższym na rzeźnię, zakłady rozbioru i zakłady przetwórstwa mięsnego położone w okręgach zapowietrzonych i zagrożonych określonych zgodnie z dyrektywą 2002/60/WE nakłada się ograniczenia w zakresie produkcji, przetwarzania i dystrybucji wieprzowiny, surowych wieprzowych wyrobów mięsnych, wieprzowych produktów mięsnych oraz wszelkich innych produktów składających się z wieprzowiny lub ją zawierających. Zważywszy na znikome ryzyko, jakie stanowi odstępstwo, należy takie odstępstwo przewidzieć dla rzeźni, zakładów rozbioru i zakładów przetwórstwa mięsnego położonych w okręgach zapowietrzonych i zagrożonych, pod warunkiem że dane produkty zostały wyprodukowane oraz były przechowywane i przetwarzane w zakładach położonych na obszarach wymienionych w częściach I, II lub III załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w określonych warunkach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.

⁽³⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/709/UE z dnia 9 października 2014 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich i uchylająca decyzję wykonawczą 2014/178/UE (Dz.U. L 295 z 11.10.2014, s. 63).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 2002/60/WE z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiająca przepisy szczególne w celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń oraz zmieniająca dyrektywę 92/119/EWG w zakresie choroby cieszyńskiej i afrykańskiego pomoru świń (Dz.U. L 192 z 20.7.2002, s. 27).

- (5) Należy dokonać przeglądu środków obowiązujących względem wysyłki żywych świń do innych państw członkowskich i państw trzecich z obszarów wymienionych w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/709/UE, aby uwzględnić fakt niewystępowania przedmiotowej choroby na obszarach wymienionych w części I tego załącznika. Aby zapewnić zrównoważony charakter środków, należy przewidzieć ich proporcjonalne złagodzenie jedynie w przypadku świń, które są przemieszczane z obszaru wymienionego w części I tego załącznika do innych gospodarstw położonych na obszarze wymienionym w części I tego załącznika, pod warunkiem że nadal stosowane są inne środki zmniejszające ryzyko.
- (6) Należy uwzględnić potrzebę zmniejszenia ryzyka, jakie stanowi transport żywych zdziczałych świń z państw członkowskich wymienionych w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/709/UE. Taka praktyka dotyczy towaru stwarzającego szczególnie wysokie ryzyko i należy jej zapobiegać, zaostrzając i rozszerzając środki już obowiązujące względem zdziczałych świń.
- (7) Aby zapewnić skuteczne przekazywanie podróżnym informacji o wymogach wiążących się z ograniczeniami obowiązującymi na mocy decyzji wykonawczej 2014/709/UE w odniesieniu do produktów pochodzących od świń, w tym od świń zdziczałych, przewoźnicy osób i podmioty świadczące usługi pocztowe powinni podawać te wymogi do wiadomości podróżnych przemieszczających się z obszarów wymienionych w załączniku do tej decyzji wykonawczej.
- (8) W maju 2017 r. odnotowano kilka przypadków afrykańskiego pomoru świń u dzików w gminie Tukums (Tukuma novads) i na niektórych obszarach gminy Ventspils (Ventspils novads) na Łotwie, na obszarze wymienionym obecnie w części II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE oraz w pobliżu obszarów wymienionych obecnie w części I tego załącznika. Wystąpienie tych przypadków stanowi wzrost poziomu ryzyka, który należy uwzględnić. W związku z tym odpowiednie obszary Łotwy należy obecnie wymienić w części II tego załącznika, a nie w części I.
- (9) Ryzyko rozprzestrzenienia się afrykańskiego pomoru świń wśród dzikich zwierząt wiąże się z naturalnie powolnym rozprzestrzenianiem się w populacjach dzików, jak również z działaniami związanymi z człowiekiem, co zostało udokumentowane w sprawozdaniach naukowych sporządzanych przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności⁽¹⁾. Aby uwzględnić zdarzenia epidemiologiczne, które miały miejsce w Unii od 2014 r. w związku z tą chorobą, oraz ryzyko, jakie stwarza afrykański pomór świń, jak również potrzebę proaktywnego działania przy określaniu obszarów, które należy ująć w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/709/UE, w części I tego załącznika należy ująć odpowiedniej wielkości obszary podwyższonego ryzyka otaczające obszary wymienione w częściach II i III tegoż załącznika, w pozycjach dotyczących Łotwy, Litwy i Polski. Te nowo ujęte obszary należy określić z uwzględnieniem sezonowości choroby w regionie, a Komisja powinna dokonać ich przeglądu w październiku 2017 r., gdy ryzyko rozprzestrzenienia zostanie poddane ponownej ocenie zgodnie z rozwojem sytuacji epidemiologicznej.
- (10) Zmiany obecnej sytuacji epidemiologicznej w Unii w zakresie afrykańskiego pomoru świń należy uwzględnić w ocenie ryzyka związanego z sytuacją w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do tej choroby na Łotwie, Litwie i w Polsce. Aby skoncentrować środki kontroli w zakresie zdrowia zwierząt i zapobiegać dalszemu rozprzestrzenianiu się afrykańskiego pomoru świń, a także aby zapobiegać niepotrzebnym zakłóceniom w handlu wewnątrz Unii oraz unikać nieuzasadnionych barier handlowych ze strony państw trzecich, należy zmienić unijny wykaz obszarów podlegających środkom kontroli w zakresie zdrowia zwierząt określony w części I załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE, tak aby uwzględnić w nim sytuację w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do tej choroby w tych trzech państwach członkowskich.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą 2014/709/UE.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji wykonawczej 2014/709/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) świnie przebywały w tym gospodarstwie przez okres co najmniej 30 dni lub od urodzenia, a w okresie co najmniej 30 dni przed datą przemieszczenia nie wprowadzono żadnych żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku część II, III i IV:

a) do tego gospodarstwa; ani

⁽¹⁾ Dziennik EFSA 2015; 13(7):4163 [92 s.] oraz Dziennik EFSA 2017; 15(3):4732 [73 s.].

b) do jednostki produkcyjnej, w której trzymane są świnie, które mają zostać wysłane na podstawie niniejszego artykułu; jednostkę produkcyjną może określić jedynie właściwy organ, pod warunkiem że urzędowy lekarz weterynarii potwierdzi, iż struktura i wielkość jednostek produkcyjnych oraz odległość pomiędzy nimi, a także podjęte w nich działania są takie, że jednostki produkcyjne zapewniają zupełnie oddzielne pomieszczenia do zakwaterowania i karmienia, tak aby wirus nie mógł rozprzestrzenić się z jednej jednostki produkcyjnej do drugiej; oraz”;

2) art. 4 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) po przybyciu do rzeźni świnie te są trzymane i poddawane ubojowi oddzielnie od innych świń oraz poddawane są ubojowi w dniu, w którym ubojowi poddawane są wyłącznie te świnie z obszarów wymienionych w załączniku część III, lub na koniec dnia uboju, w którym nie prowadzi się już następnie uboju żadnych innych świń;”;

3) art. 8 ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) przebywały w tym gospodarstwie nieprzerwanie przez okres co najmniej 30 dni przed datą wysyłki lub od urodzenia, a w okresie co najmniej 30 dni przed datą wysyłki nie wprowadzono do tego gospodarstwa żadnych żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku część II, III i IV;”;

4) dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Artykuł 12a

Odstępstwo dotyczące rzeźni, zakładów rozbioru i zakładów przetwórstwa mięsnego znajdujących się w okręgach zapowietrzonych i zagrożonych

Nie naruszając przepisów art. 4, 5 i 6 oraz art. 11, 12 i 13 niniejszej decyzji oraz na zasadzie odstępowania od zakazu przewidzianego w art. 3 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2002/99/WE, zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłkę wieprzowiny, surowych wieprzowych wyrobów mięsnych, wieprzowych produktów mięsnych oraz wszelkich innych produktów składających się z wieprzowiny lub ją zawierających z rzeźni, zakładów rozbioru i zakładów przetwórstwa mięsnego znajdujących się w okręgach zapowietrzonych i zagrożonych ustanowionych dyrektywą 2002/60/WE, pod warunkiem że takie produkty:

- a) zostały wyprodukowane oraz były przechowywane i przetwarzane w zakładach znajdujących się na obszarach wymienionych w załączniku część I, II lub III i zatwierdzonych zgodnie z art. 12; oraz
- b) zostały pozyskane od świń pochodzących i sprowadzanych z gospodarstw, które nie znajdują się na obszarach wymienionych w załączniku część II, III lub IV, lub od świń pochodzących i sprowadzanych z gospodarstw znajdujących się na obszarach wymienionych w załączniku część II, pod warunkiem że świnie te spełniają wymogi określone w art. 3 pkt 1 i w art. 3 pkt 2 lub 3; oraz
- c) są oznakowane zgodnie z art. 16.”;

5) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) żywe dziczające świnie nie były wysyłane do innych państw członkowskich z państw członkowskich wymienionych w załączniku, chyba że wysyłka ma miejsce z obszarów wolnych od afrykańskiego pomoru świń i oddzielonych skutecznymi barierami geograficznymi od obszarów uwzględnionych w załączniku, ani by świnie te nie były wysyłane z obszarów wymienionych w załączniku na żadne inne obszary na terytorium tego samego państwa członkowskiego, niezależnie od tego, czy są one wymienione w załączniku;”;

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Na zasadzie odstępowania od ust. 1 lit. a) zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłkę żywych dziczających świń z obszarów niewymienionych w załączniku na inne obszary na terytorium tego samego państwa członkowskiego niewymienione w załączniku oraz do innych państw członkowskich, pod warunkiem że:

- a) świnie wcześniej dziczające przebywały w danym gospodarstwie przez okres co najmniej 30 dni, a w okresie co najmniej 30 dni przed datą przemieszczenia nie wprowadzono do tego gospodarstwa żadnych żywych świń;
- b) gospodarstwo stosuje środki bezpieczeństwa biologicznego;
- c) świnie wcześniej dziczające spełniają wymogi określone w art. 3 pkt 1 i w art. 3 pkt 2 lub 3.

4. W przypadku przesyłek żywych zdziczałych świń spełniających warunki odstępstwa przewidziane w ust. 3 dodaje się następujące uzupełniające sformułowanie do odpowiednich dokumentów weterynaryjnych lub świadectw zdrowia, o których mowa w art. 5 ust. 1 dyrektywy 64/432/EWG oraz w art. 3 ust. 1 decyzji 93/444/EWG: »Świnie zgodne z art. 15 ust. 3 decyzji wykonawczej Komisji 2014/709/UE.«»;

6) dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Artykuł 15a

Informacje, które mają być przekazywane przez przewoźników osób i podmioty świadczące usługi pocztowe

Przewoźnicy osób, w tym operatorzy portów lotniczych i portów, oraz biura podróży i podmioty świadczące usługi pocztowe zwracają uwagę swoich klientów na przepisy ustanowione w niniejszej decyzji, w szczególności przekazując w odpowiedni sposób informacje na temat zasad ustanowionych w art. 2 i 15 podróży przemierzającym się z terytorium któregośkolwiek z zainteresowanych państw członkowskich i klientom korzystającym z usług pocztowych.”;

7) załącznik zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 lipca 2017 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ I

1. Estonia

Następujące obszary Estonii:

- Hiiu maakond.

2. Łotwa

Następujące obszary Łotwy:

- Aizputes novads,
- Alsungas novads,
- Auces novads,
- Bauskas novada Īslīces, Gailīšu, Brunavas un Ceraukstes pagasts,
- Bauskas pilsēta,
- Brocēnu novads,
- Dobeles novada Zebrenes, Naudītes, Penkules, Auru, Krimūnu un Bērzes pagasti, Jaunbērzes pagasta daļa, kas atrodas uz rietumiem no autoceļa P98, un Dobeles pilsēta,
- Jelgavas novada Glūdas, Svētes, Platones, Vircavas, Jaunsvirlaukas, Zaļenieku, Vilces, Lielplatones, Elejas un Sesavas pagasts,
- Kandavas novada Vānes un Matkules pagast,
- Kuldīgas novads,
- Pāvilostas novada Sakas pagasts un Pāvilostas pilsēta,
- republikas pilsēta Jelgava,
- Rundāles novads,
- Saldus novada Ezeres, Jaunauces, Jaunlutriņu, Kursīšu, Lutriņu, Novadnieku, Pampāļu, Rubas, Saldus, Vadakstes, Zaņas, Zirņu, Zvārdes un Šķēdes pagastis, Saldus pilsēta,
- Skrundas novads,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz rietumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauguļupītes,
- Talsu novada Ģibuļu pagasts,
- Talsu pilsēta,
- Tērvetes novads,
- Ventspils novada Jūrkalnes, Zirū, Ugāles, Usmas un Zlēku pagasts.

3. Litwa

Następujące obszary Litwy:

- Joniškio rajono savivaldybė,
- Jurbarko rajono savivaldybė,
- Kalvarijos savivaldybė,
- Kazlų Rūdos savivaldybė,

- Kelmės rajono savivaldybė,
- Marijampolės savivaldybė,
- Pakruojo rajono savivaldybė,
- Panevėžio rajono savivaldybė: Krekenavos seniūnijos dalis į vakarus nuo Nevėžio upės,
- Pasvalio rajono savivaldybė: Joniškelio apylinkių, Joniškelio miesto, Namišių, Pasvalio apylinkių, Pumpėnų, Pušaloto, Saločių ir Vaškų seniūnijos,
- Radviliškio rajono savivaldybė,
- Raseinių rajono savivaldybė,
- Šakių rajono savivaldybė,
- Šiaulių miesto savivaldybė,
- Šiaulių rajono savivaldybė,
- Vilkaviškio rajono savivaldybė.

4. Polska

Następujące obszary Polski:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Kalinowo, Prostki, Stare Juchy i gmina wiejska Elk w powiecie elckim,
- gminy Biała Piska, Orzysz, Pisz i Ruciane Nida w powiecie piskim,
- gminy Miłki i Wydminy w powiecie giżyckim,
- gminy Olecko, Świętajno i Wieliczki w powiecie oleckim,

w województwie podlaskim:

- gmina Brańsk z miastem Brańsk, gminy Boćki, Rudka, Wyszki, część gminy Bielsk Podlaski położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 (w kierunku północnym od miasta Bielsk Podlaski) i przedłużonej przez wschodnią granicę miasta Bielsk Podlaski i drogę nr 66 (w kierunku południowym od miasta Bielsk Podlaski), miasto Bielsk Podlaski, część gminy Orla położona na zachód od drogi nr 66 w powiecie bielskim,
- gminy Dąbrowa Białostocka, Kuźnica, Janów, Nowy Dwór, Sidra, Sokółka, Suchowola i Korycin w powiecie sokólskim,
- gminy Drohiczyn, Dziadkowice, Grodzisk i Perlejewo w powiecie siemiatyckim,
- powiat kolneński,
- gminy Juchnowiec Kościelny, Suraż, Turośń Kościelna, Łapy i Poświętne w powiecie białostockim,
- powiat zambrowski,
- gminy Bakalarzewo, Raczki, Rutka-Tartak, Suwałki i Szypliszki w powiecie suwalskim,
- gminy Sokoły, Kulesze Kościelne, Nowe Piekuty, Szepietowo, Klukowo, Ciechanowiec, Wysokie Mazowieckie z miastem Wysokie Mazowieckie, Czyżew w powiecie wysokomazowieckim,
- powiat augustowski,
- powiat łomżyński,
- powiat miejski Białystok,
- powiat miejski Łomża,

- powiat miejski Suwałki,
  - powiat sejneński,
- w województwie mazowieckim:
- gminy Bielany, Cerańów, Jabłonna Lacka, Sabnie, Sterdyń, Repki i gmina wiejska Sokołów Podlaski w powiecie sokołowskim,
  - gminy Domanice, Korczew, Kotuń, Mokobody, Przesmyki, Paprotnia, Skórzec, Suchożebry, Mordy, Siedlce, Wiśniew i Zbuczyn w powiecie siedleckim,
  - powiat miejski Siedlce,
  - gminy Rzekuń, Troszyn, Czerwin i Goworowo w powiecie ostrołęckim,
  - gminy Olszanka i Łosice w powiecie łosickim,
  - powiat ostrowski,
- w województwie lubelskim:
- gminy Hanna, Wiryki i gmina wiejska Włodawa w powiecie włodawskim,
  - gminy Kąkolewnica Wschodnia, Komarówka Podlaska, Radzyń Podlaski, Ulat-Majorat i Wołyń w powiecie radzyńskim,
  - gmina Międzyrzec Podlaski z miastem Międzyrzec Podlaski, gminy Drelów, Rossosz, Sławatycze, Wisznica, Sosnówka, Łomazy i Tuczna w powiecie bialskim,
  - gmina Trzebieszów i gmina wiejska Łuków w powiecie łukowskim,
  - gminy Dębowa Kłoda, Jabłoń, Milanów, Parczew, Podedwórze i Siemień w powiecie parczewskim.

CZĘŚĆ II

1. Estonia

Następujące obszary Estonii:

- Abja vald,
- Alatskivi vald,
- Elva linn,
- Haaslava vald,
- Haljala vald,
- Halliste vald,
- Harju maakond (välja arvatud osa Kuusalu vallast, mis asub lõuna pool maanteest nr 1 (E20), Aegviidu vald ja Anija vald),
- Ida-Viru maakond,
- Kambja vald,
- Karksi vald,
- Kihelkonna vald,
- Konguta vald,
- Kõpu vald,
- Kuressaare linn,
- Lääne maakond,
- Lääne-Saare vald,
- Laekvere vald,

- Leisi vald,
- Luunja vald,
- Mäksa vald,
- Meeksi vald,
- Muhu vald,
- Mustjala vald,
- Nõo vald,
- Orissaare vald,
- osa Tamsalu vallast, mis asub kirde pool Tallinna-Tartu raudteest,
- Pärnu maakond,
- Peipsiääre vald,
- Piirissaare vald,
- Pöide vald,
- Põlva maakond,
- Puhja vald,
- Rägavere vald,
- Rakvere linn,
- Rakvere vald,
- Rannu vald,
- Rapla maakond,
- Rõngu vald,
- Ruhnu vald,
- Salme vald,
- Sõmeru vald,
- Suure-Jaani vald,
- Tähtvere vald,
- Tartu linn,
- Tartu vald,
- Tarvastu vald,
- Torgu vald,
- Ülenurme vald,
- Valga maakond,
- Vara vald,
- Vihula vald,
- Viljandi linn,
- Viljandi vald,
- Vinni vald,
- Viru-Nigula vald,
- Võhma linn,

- Võnnu vald,
- Võru maakond.

2. Łotwa

Następujące obszary Łotwy:

- Ādažu novads,
- Aglonas novads,
- Aizkraukles novads,
- Aknīstes novads,
- Alojās novads,
- Alūksnes novads,
- Amatas novads,
- Apes novada Trāpenes, Gaujienas un Apes pagasts, Apes pilsēta,
- Babītes novads,
- Baldones novads,
- Baltinavas novads,
- Balvu novada Vīksnas, Bērzkalnes, Vectilžas, Lazdulejas, Briēzuciema, Tilžas, Bērzpils un Krišjāņu pagasts,
- Bauskas novada Mežotnes, Codes, Dāviņu un Vecsausles pagasts,
- Beverīnas novads,
- Burtnieku novads,
- Carnikavas novads,
- Cēsu novads,
- Cesvaines novads,
- Ciblas novads,
- Dagdas novads,
- Daugavpils novada Vaboles, Līksnas, Svētes, Medumu, Demenas, Kalkūnes, Laucesas, Tabores, Maļinovas, Ambeļu, Biķernieku, Naujenes, Vecsalienas, Salienas un Skrudalienas pagasts,
- Dobeles novada Dobeles, Annenieku, Bikstu pagasti un Jaunbērzes pagasta daļa, kas atrodas uz austrumiem no autoceļa P98,
- Dundagas novads,
- Engures novads,
- Ērgļu novads,
- Garkalnes novada daļa, kas atrodas uz ziemeļrietumiem no autoceļa A2,
- Gulbenes novada Līgo pagasts,
- Iecavas novads,
- Ikšķiles novada Tinūžu pagasta daļa, kas atrodas uz dienvidaustrumiem no autoceļa P10, Ikšķiles pilsēta,
- Ilūkstes novads,
- Jaunjelgavas novads,
- Jaunpils novads,
- Jēkabpils novads,

- Jelgavas novada Kalnciema, Līvībēzes un Valgundes pagasts,
- Kandavas novada Cēres, Kandavas, Zemītes un Zantes pagasts, Kandavas pilsēta,
- Kārsavas novads,
- Ķeguma novads,
- Ķekavas novads,
- Kocēnu novads,
- Kokneses novads,
- Krāslavas novads,
- Krimuldas novada Krimuldas pagasta daļa, kas atrodas uz ziemeļaustrumiem no autoceļa V89 un V81, un Lēdurgas pagasta daļa, kas atrodas uz ziemeļaustrumiem no autoceļa V81 un V128,
- Krustpils novads,
- Lielvārdes novads,
- Līgatnes novads,
- Limbažu novada Skultes, Limbažu, Umurgas, Katvaru, Pāles un Viļķenes pagasts, Limbažu pilsēta,
- Līvānu novads,
- Lubānas novads,
- Ludzas novads,
- Madonas novads,
- Mālpils novads,
- Mārupes novads,
- Mazsalacas novads,
- Mērsraga novads,
- Naukšēnu novads,
- Neretas novads,
- Ogres novads,
- Olaines novads,
- Ozolnieku novads,
- Pārgaujas novads,
- Pļaviņu novads,
- Preiļu novada Saunas pagasts,
- Priekuļu novads,
- Raunas novada Raunas pagasts,
- republikas pilsēta Daugavpils,
- republikas pilsēta Jēkabpils,
- republikas pilsēta Jūrmala,
- republikas pilsēta Rēzekne,
- republikas pilsēta Valmiera,
- Rēzeknes novads,
- Riebiņu novada Sīlukalna, Stabulnieku, Galēnu un Silajāņu pagasts,
- Rojas novads,

- Ropažu novada daļa, kas atrodas uz austrumiem no autoceļa P10,
- Rugāju novada Lazdukalna pagasts,
- Rūjienas novads,
- Salacgrīvas novads,
- Salas novads,
- Saulkrastu novads,
- Siguldas novada Mores pagasts un Allažu pagasta daļa, kas atrodas uz dienvidiem no autoceļa P3,
- Skrīveru novads,
- Smiltenes novada Brantu, Blomes, Smiltenes, Bilskas un Grundzāles pagasts un Smiltenes pilsēta,
- Strenču novads,
- Talsu novada Ķūļciema, Balgales, Vandzenes, Laucienes, Virbu, Strazdes, Lubes, Īves, Valdgaies, Laidzes, Ārlavas, Lībagu un Abavas pagasts, Sabīles, Stendes un Valdemārpils pilsēta,
- Tukuma novads,
- Valkas novads,
- Varakļānu novads,
- Vecpiebalgas novads,
- Vecumnieku novads,
- Ventspils novada Ances, Tārgales, Popes, Vārves, Užavas, Piltenes un Puzes pagastis, Piltenes pilsēta,
- Viesītes novads,
- Viļakas novads,
- Viļānu novads,
- Zilupes novads.

3. Litva

Następujące obszary Litwy:

- Alytaus miesto savivaldybė,
- Alytaus rajono savivaldybė,
- Anykščių rajono savivaldybė,
- Birštono savivaldybė,
- Biržų miesto savivaldybė,
- Biržų rajono savivaldybė: Nemunėlio Radviliškio, Pabiržės, Pačeriaukštės ir Parovėjos seniūnijos,
- Druskininkų savivaldybė,
- Elektrėnų savivaldybė,
- Ignalinos rajono savivaldybė,
- Jonavos miesto savivaldybė,
- Jonavos rajono savivaldybė,
- Kaišiadorių miesto savivaldybė,
- Kaišiadorių rajono savivaldybė,
- Kauno miesto savivaldybė,
- Kauno rajono savivaldybė,
- Kėdainių rajono savivaldybė,

- Kupiškio rajono savivaldybė: Noriūnų, Skapiškio, Subačiaus ir Šimonių seniūnijos,
- Lazdijų rajono savivaldybė,
- Molėtų rajono savivaldybė,
- Prienų miesto savivaldybė,
- Prienų rajono savivaldybė,
- Rokiškio rajono savivaldybė,
- Šalčininkų rajono savivaldybė,
- Širvintų rajono savivaldybė,
- Švenčionių rajono savivaldybė,
- Trakų rajono savivaldybė,
- Ukmergės rajono savivaldybė,
- Utenos rajono savivaldybė,
- Varėnos rajono savivaldybė,
- Vilniaus miesto savivaldybė,
- Vilniaus rajono savivaldybė,
- Visagino savivaldybė,
- Zarasų rajono savivaldybė.

4. Polska

Następujące obszary Polski:

w województwie podlaskim:

- gmina Dubicze Cerkiewne, części gmin Kleszczele i Czeremcha położone na wschód od drogi nr 66 w powiecie hajnowskim,
- gmina Kobylin-Borzymy w powiecie wysokomazowieckim,
- gminy Czarna Białostocka, Dobrzyniewo Duże, Gródek, Michałowo, Supraśl, Tykocin, Wasilków, Zabłudów, Zawady i Choroszcz w powiecie białostockim,
- część gminy Bielsk Podlaski położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 (w kierunku północnym od miasta Bielsk Podlaski) i przedłużonej przez wschodnią granicę miasta Bielsk Podlaski i drogę nr 66 (w kierunku południowym od miasta Bielsk Podlaski), część gminy Orla położona na wschód od drogi nr 66 w powiecie bielskim,
- gminy Szudziałowo i Krynki w powiecie sokólskim,

w województwie mazowieckim:

- gmina Platerów w powiecie łosickim,

w województwie lubelskim:

- gminy Piszczac i Kodeń w powiecie bialskim.

CZĘŚĆ III

1. Estonia

Następujące obszary Estonii:

- Aegviidu vald,
- Anija vald,

- Järva maakond,
- Jõgeva maakond,
- Kadrina vald,
- Kolga-Jaani vald,
- Kõo vald,
- Laeva vald,
- Laimjala vald,
- osa Kuusalu vallast, mis asub lõuna pool maanteest nr 1 (E20),
- osa Tamsalu vallast, mis asub edela pool Tallinna-Tartu raudteest,
- Pihla vald,
- Rakke vald,
- Tapa vald,
- Väike-Maarja vald,
- Valjala vald.

2. Łotwa

Następujące obszary Łotwy:

- Apes novada Virešu pagasts,
- Balvu novada Kubuļu un Balvu pagasts un Balvu pilsēta,
- Daugavpils novada Nīcgales, Kalupes, Dubnas un Višķu pagasts,
- Garkalnes novada daļa, kas atrodas uz dienvidaustrumiem no autoceļa A2,
- Gulbenes novada Beļavas, Galgauskas, Jaungulbenes, Daukstu, Stradu, Litenes, Stāmerienas, Tirzas, Druvienas, Rankas, Lizuma un Lejasciema pagasts un Gulbenes pilsēta,
- Ikšķiles novada Tīnūžu pagasta daļa, kas atrodas uz ziemeļrietumiem no autoceļa P10,
- Inčukalna novads,
- Jaunpiebalgas novads,
- Krimuldas novada Krimuldas pagasta daļa, kas atrodas uz dienvidrietumiem no autoceļa V89 un V81, un Lēdurgas pagasta daļa, kas atrodas uz dienvidrietumiem no autoceļa V81 un V128,
- Limbažu novada Vidrižu pagasts,
- Preiļu novada Preiļu, Aizkalnes un Pelēču pagasts un Preiļu pilsēta,
- Raunas novada Drustu pagasts,
- Riebiņu novada Riebiņu un Rušonas pagasts,
- Ropažu novada daļa, kas atrodas uz rietumiem no autoceļa P10,
- Rugāju novada Rugāju pagasts,
- Salaspils novads,
- Sējas novads,
- Siguldas novada Siguldas pagasts un Allažu pagasta daļa, kas atrodas uz ziemeļiem no autoceļa P3, un Siguldas pilsēta,
- Smiltenes novada Launkalnes, Variņu un Palsmanes pagasts,

- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz austrumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Daugupē ielas un Daugupītes,
- Vārkavas novads.

3. Litwa

Następujące obszary Litwy:

- Biržų rajono savivaldybė: Vabalninko, Papilio ir Širvenos seniūnijos,
- Kupiškio rajono savivaldybė: Alizavos ir Kupiškio seniūnijos,
- Panevėžio miesto savivaldybė,
- Panevėžio rajono savivaldybė: Karsakiškio, Miežiškių, Naujamiesčio, Pajstrio, Raguvos, Ramygalos, Smilgių, Upytės, Vadoklių, Velžio seniūnijos ir Krekenavos seniūnijos dalis į rytus nuo Nevėžio upės,
- Pasvalio rajono savivaldybė: Daujėnų ir Krinčino seniūnijos.

4. Polska

Następujące obszary Polski:

w województwie podlaskim:

- powiat grajewski,
- powiat moniecki,
- gminy Czyże, Białowieża, Hajnówka z miastem Hajnówka, Narew, Narewka i części gminy Czeremcha i Kleszczele położone na zachód od drogi nr 66 w powiecie hajnowskim,
- gminy Mielnik, Milejczyce, Nurzec-Stacja, Siemiatycze z miastem Siemiatycze w powiecie siemiatyckim,

w województwie mazowieckim:

- gminy Sarnaki, Stara Kornica i Huszlew w powiecie łosickim,

w województwie lubelskim:

- gminy Konstantynów, Janów Podlaski, Leśna Podlaska, Rokitno, Biała Podlaska, Zalesie i Terespol z miastem Terespol w powiecie bialskim,
- powiat miejski Biała Podlaska.

CZĘŚĆ IV

Włochy

Następujące obszary Włoch:

- tutto il territorio della Sardegna.”
-

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/1197**z dnia 3 lipca 2017 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą 2012/340/UE w sprawie organizacji tymczasowego doświadczenia na mocy dyrektyw Rady 66/401/EWG, 66/402/EWG, 2002/54/WE, 2002/55/WE i 2002/57/WE w odniesieniu do inspekcji polowej pod nadzorem urzędowym dla elitarnego materiału siewnego i materiału siewnego wyhodowanego z pokoleń wcześniejszych niż elitarny materiał siewny***(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 4442)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 66/401/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 13a,uwzględniając dyrektywę Rady 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych ⁽²⁾, w szczególności jej art. 13a,uwzględniając dyrektywę Rady 2002/54/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym buraka ⁽³⁾, w szczególności jej art. 19,uwzględniając dyrektywę Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw ⁽⁴⁾, w szczególności jej art. 33,uwzględniając dyrektywę Rady 2002/57/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych ⁽⁵⁾, w szczególności jej art. 16,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją wykonawczą Komisji 2012/340/UE ⁽⁶⁾ określono organizację – do dnia 31 grudnia 2017 r. – tymczasowego doświadczenia, w którym uczestniczyć może każde państwo członkowskie, wprowadzającego możliwość wyboru między urzędowymi inspekcjami polowymi a inspekcjami polowymi pod nadzorem urzędowym w odniesieniu do elitarnego materiału siewnego i materiału siewnego wyhodowanego z pokoleń wcześniejszych niż elitarny materiał siewny na podstawie dyrektyw Rady 66/401/EWG, 66/402/EWG, 2002/54/WE, 2002/55/WE i 2002/57/WE.
- (2) Ocena, czy możliwość wyboru między urzędowymi inspekcjami polowymi a inspekcjami polowymi pod nadzorem urzędowym może stanowić korzystne alternatywne rozwiązanie wobec stosowania wymogu urzędowych inspekcji polowych elitarnego materiału siewnego i materiału siewnego wyhodowanego z pokoleń wcześniejszych niż elitarny materiał siewny, nie została jeszcze ukończona, ponieważ aby zakończyć eksperyment, należy zgromadzić więcej danych, w szczególności na najniższym szczeblu testowania nadzoru urzędowego. Konieczne jest zatem przedłużenie czasu trwania tymczasowego doświadczenia.
- (3) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 7 decyzji wykonawczej 2012/340/UE datę „31 grudnia 2017 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2019 r.”.

⁽¹⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, s. 2298/66.⁽²⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, s. 2309/66.⁽³⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 12.⁽⁴⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 33.⁽⁵⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 74.⁽⁶⁾ Decyzja Komisji 2012/340/UE z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie organizacji tymczasowego doświadczenia na mocy dyrektyw Rady 66/401/EWG, 66/402/EWG, 2002/54/WE, 2002/55/WE i 2002/57/WE w odniesieniu do inspekcji polowej pod nadzorem urzędowym dla elitarnego materiału siewnego i materiału siewnego wyhodowanego z pokoleń wcześniejszych niż elitarny materiał siewny (Dz.U. L 166 z 27.6.2012, s. 90).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 lipca 2017 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2017/1198**z dnia 27 czerwca 2017 r.****w sprawie przekazywania przez właściwe organy krajowe Europejskiemu Bankowi Centralnemu planów finansowania instytucji kredytowych (EBC/2017/21)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi ⁽¹⁾, w szczególności art. 6 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (EBC/2014/17) ⁽²⁾, w szczególności art. 21,

uwzględniając wniosek Rady ds. Nadzoru,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 19 czerwca 2014 r. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) przyjął wytyczne dotyczące zharmonizowanych definicji i wzorów planów finansowania instytucji kredytowych na podstawie zalecenia nr A4 zawartego w zaleceniu ERRS/2012/2 ⁽³⁾ (zwane dalej „wytycznymi EUNB”). Wytyczne EUNB zmierzają do ustanowienia spójnych, skutecznych i efektywnych praktyk nadzorczych poprzez zharmonizowanie wzorów i definicji w celu ułatwienia przekazywania planów finansowania przez instytucje kredytowe.
- (2) Wytyczne EUNB są adresowane do organów właściwych w rozumieniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽⁴⁾ oraz do instytucji, które przekazują plany finansowania swoim organom właściwym zgodnie z przepisami krajowymi stanowiącymi implementację zalecenia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2012/2 ⁽⁵⁾.
- (3) W wyłącznym celu wykonywania zadań powierzonych mu na mocy art. 4 ust. 1 i 2 oraz art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 EBC uznaje się w stosownych przypadkach za organ właściwy lub wyznaczony organ w uczestniczących państwach członkowskich zgodnie ze stosownym prawem Unii. EBC jest zatem adresatem wytycznych EUNB w odniesieniu do instytucji kredytowych, które są uznane za istotne zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013.
- (4) Zapewnienie zgodności z postanowieniami wytycznych EUNB wymaga od EBC zapewnienia przekazywania przez istotne instytucje kredytowe planów finansowania zgodnie ze zharmonizowanymi wzorami i definicjami, o których mowa we wzorze planu finansowania załączonym do wytycznych EUNB.
- (5) Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 oraz art. 21 rozporządzenia (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17), z zastrzeżeniem przysługującego EBC uprawnienia do bezpośredniego otrzymywania przekazywanych informacji od instytucji kredytowych oraz do bezpośredniego bieżącego dostępu do takich informacji, właściwe organy krajowe przekazują EBC wszelkie informacje niezbędne do wykonywania zadań powierzonych EBC na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.

⁽¹⁾ Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 14.5.2014, s. 1.

⁽³⁾ EBA/GL/2014/04.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmieniające decyzję nr 716/2009/WE oraz uchylające decyzję Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

⁽⁵⁾ Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2012/2 z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie finansowania instytucji kredytowych (Dz.U. C 119 z 25.4.2013, s. 1).

- (6) Jako że informacje dotyczące planów finansowania są niezbędne dla celów mikro- i makroostrożnościowych, EBC zdecydował o nałożeniu na właściwe organy krajowe obowiązku przekazywania ich razem z planami finansowania instytucji kredytowych.
- (7) Należy określić sposób przekazywania EBC przez właściwe organy krajowe planów finansowania. W szczególności należy określić format, częstotliwość oraz terminy przekazywania informacji, jak również szczegółowe informacje dotyczące kontroli jakości przeprowadzanej przez właściwe organy krajowe przed przekazaniem informacji do EBC,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsza decyzja nakłada na właściwe organy krajowe obowiązek przekazywania EBC planów finansowania niektórych istotnych i mniej istotnych instytucji kredytowych, a także określa procedury dotyczące przedkładania EBC takich planów finansowania.

Artykuł 2

Definicje

Na potrzeby niniejszej decyzji stosuje się definicje zawarte w rozporządzeniu (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17) wraz z następującymi definicjami:

- 1) „istotna instytucja kredytowa” oznacza instytucję kredytową, która ma status istotnego nadzorowanego podmiotu w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17); oraz
- 2) „mniej istotna instytucja kredytowa” oznacza instytucję kredytową, która nie ma statusu istotnego nadzorowanego podmiotu w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17).

Artykuł 3

Wymóg przekazywania planów finansowania

1. Właściwe organy krajowe przekazują EBC plany finansowania zgodne z wymogami wytycznych EUNB, dotyczące następujących instytucji kredytowych mających siedzibę w ich odpowiednich uczestniczących państwach członkowskich:
  - a) istotnych instytucji kredytowych na najwyższym szczeblu konsolidacji w uczestniczących państwach członkowskich – w ujęciu skonsolidowanym;
  - b) istotnych instytucji kredytowych, które nie są częścią nadzorowanej grupy – na zasadzie jednostkowej;
  - c) mniej istotnych instytucji kredytowych, w odniesieniu do których dany właściwy organ krajowy ma obowiązek przekazywania EUNB odpowiednich planów finansowania zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego EBA/DC/2015/130 ⁽¹⁾ – w ujęciu skonsolidowanym lub na zasadzie jednostkowej, jeżeli takie instytucje nie są częścią nadzorowanej grupy.
2. Właściwe organy krajowe gromadzące plany finansowania istotnych instytucji kredytowych, które nie zostały wskazane w ust. 1 lit. a) i lit. b), przekazują te plany finansowania do EBC, jeżeli są one zgodne z wymogami wytycznych EUNB.
3. Takie plany finansowania przedkłada się EBC zgodnie ze zharmonizowanymi wzorami i definicjami, o których mowa we wzorze planu finansowania załączonym do wytycznych EUNB. Datą odniesienia takich planów jest 31 grudnia poprzedniego roku.

⁽¹⁾ Decyzja Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego EBA/DC/2015/130 z dnia 23 września 2015 r. w sprawie przykazywania informacji przez organy właściwe Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.

Artykuł 4

Terminy przekazywania danych

1. Właściwe organy krajowe przekazują EBC plany finansowania istotnych instytucji kredytowych, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a) i lit. b), do 10. dnia roboczego po terminie przekazywania danych określonym w pkt 8 wytycznych EUNB.
2. Właściwe organy krajowe przekazują EBC plany finansowania istotnych instytucji kredytowych, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. c) i art. 3 ust. 2, do godz. 12.00 czasu środkowoeuropejskiego w dniach, w których właściwe organy krajowe przedkładają plany finansowania do EUNB na podstawie pkt 8 wytycznych EUNB.

Artykuł 5

Kontrola jakości danych

1. Właściwe organy krajowe monitorują i zapewniają odpowiednią jakość i wiarygodność danych udostępnianych EBC. Właściwe organy krajowe stosują zasady walidacji wypracowane i uaktualniane przez EUNB oraz przeprowadzają dodatkowe kontrole jakości danych określone we współpracy z właściwymi organami krajowymi.
2. Poza zgodnością z zasadami walidacji i kontroli jakości przekazywane dane muszą być zgodne z następującymi dodatkowymi standardami minimum w zakresie dokładności:
  - a) właściwe organy krajowe przekazują w odpowiednich przypadkach informacje dotyczące zmian wywołanych przez przekazane dane; oraz
  - b) informacje muszą być kompletne: istniejące luki powinny być potwierdzone, wyjaśnione EBC oraz, tam gdzie ma to zastosowanie, możliwie szybko uzupełnione.

Artykuł 6

Informacje jakościowe

1. Jeżeli jakość danych w danej tabeli w taksonomii nie jest gwarantowana, właściwe organy krajowe przekazują EBC bez zbędnej zwłoki odpowiednie wyjaśnienia.
2. Ponadto właściwe organy krajowe informują EBC o powodach wprowadzenia znaczących zmian.

Artykuł 7

Format przekazywania danych

1. Aby zapewnić jednolity format techniczny wymiany danych w zakresie wytycznych EUNB, właściwe organy krajowe przekazują dane określone w niniejszej decyzji, korzystając z mającej zastosowanie taksonomii eXtensible Business Reporting Language.
2. Podmioty nadzorowane identyfikuje się na potrzeby przekazywania danych przy pomocy identyfikatora podmiotu prawnego (LEI).

Artykuł 8

Pierwsza sprawozdawcza data odniesienia

Pierwszą sprawozdawczą datą odniesienia dla przekazywania danych zgodnie z art. 3 jest 31 grudnia 2017 r.

Artykuł 9

Skuteczność

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem zawiadomienia o niej adresatów.

*Artykuł 10***Adresaci**

Niniejsza decyzja skierowana jest do właściwych organów krajowych uczestniczących państw członkowskich.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 27 czerwca 2017 r.

Mario DRAGHI
Prezes EBC

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1986 z dnia 11 listopada 2015 r. ustanawiającego standardowe formularze do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych i uchylającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 842/2011**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 296 z dnia 12 listopada 2015 r.)

Strona 3, art. 4:

zamiast: „XVI”,

powinno być: „XVII”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL